

Utrecht, 14 februari 2014

Lieve Raad van Toezicht,

Om maar meteen met de deur in huis te vallen. Wij zijn smoorverliefd. Wij houden van nieuwe dingen leren, van het beste uit jezelf halen. Wij houden van kennis, van studeren met ambitie. Kortom, wij zijn verliefd op ons hoger onderwijs.

Wij weten dat u bewust heeft gekozen voor een positie in het onderwijs. U bent toezichthouder op een kennisinstelling die ambitieuze mensen met onze stad verbindt. U kiest voor innovatie, u kiest voor de toekomst. De Universiteit Utrecht is dé plek waar jonge mensen zich kunnen ontwikkelen. Natuurlijk was u ook verliefd op het hoger onderwijs toen u solliciteerde voor de Raad van Toezicht.

In Utrecht hebben we een internationale toppositie wat betreft het onderwijs. Een unieke en optimale ontplooiing voor studenten is mogelijk. En het onderzoek vinden wij veelzijdig en innovatief. Dit onderwijs en onderzoek, dat is waar het bij onze universiteit om draait. Steeds vaker horen wij echter dat hele andere dingen de boventoon voeren. Woorden als efficiëntieslagen, reorganisaties en derivaten staan boven de woorden experimenteren en innoveren. Rentabiliteit en rendement: een mentaliteit van groot, groter, grootst. Jammer genoeg gaat het steeds minder over dat onderwijs en onderzoek. Studenten die zich ontplooien in hun studie, zodat iedereen zijn capaciteiten zo goed mogelijk in de praktijk kan brengen. Het lijkt alsof de liefde is uitgedoofd.

Het bestuur is de liefde voor onderwijs toch niet verloren? In onze dromen staan onderwijs en onderzoek nog centraal. In onze dromen maken docent en student het beste in elkaar los. Zij leren en inspireren elkaar. Goed onderwijs is flexibel en dynamisch. Goed onderwijs staat open voor innovatieve ideeën van student en docent. Met u willen we er voor waken dat de focus op ondernemerschap ten koste gaat van de visie op het onderwijs. Een universiteit is geen bedrijf. Het is een publieke organisatie met de verantwoordelijkheid dat jonge mensen zich kunnen ontwikkelen. Een organisatie die de kenniseconomie in stand moet houden.

U hoort het al: wij maken ons zorgen. Waar we ooit urenlange gesprekken konden voeren over belangrijk zaken, dwalen we nu steeds vaker af van de onderwerpen die er echt toe doen. Laten we niet meer spreken over rendementen maar over onderwijskwaliteit. Niet over reorganiseren, maar over de academische gemeenschap. En laten we het alsjeblieft niet hebben over derivaten maar over ambitie en excellentie.

Natuurlijk kun je weer opnieuw verliefd worden. Maar pas op: meestal zien we pas wat we missen, als het al weg is. Zover mogen we het niet laten komen. Laten we weer samen praten over de belangrijke zaken op de Universiteit Utrecht. Wanneer we opnieuw het gesprek aangaan over onderwijs en onderzoek, dan worden we vanzelf opnieuw verliefd.

Laat Valentijnsdag de dag zijn waarop we opnieuw onze roze bril opdeden en later zeiden: toen beseften we weer waar het echt om gaat in het hoger onderwijs. En als u uw roze bril niet kan vinden, dan helpen wij u graag.

Met verliefde groet,
VIDIUS studentenunie